

стѣ динаріи хлѣбъ не имъ постига, за да земе всякой отъ тѣхъ по малко иѣщо.
 8 Казува му единъ отъ ученицы-тѣ неговы,
 9 Андрей братъ-тъ на Симона Петра: Има тутка едно момченце, което има петь ечымены хлѣба и двѣ рыбы; ^{но} но тѣ що сѧ
 10 на толкова душевы? А Иисусъ рече: Сторѣте да сѣднажть человѣци-тѣ. А на това мѣсто имаше трѣва много. И тѣй настѣдахъ мжжие до петь тысячи на брой.
 11 И ѹзъ Иисусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и раздаде ^{ли} на ученицы-тѣ, а ученици-тѣ на сѣдящи-тѣ; така и отъ рыбы-тѣ кол-
 12 кото искахъ. И като ся насытихъ, казува на ученицы-тѣ си: Сѣберѣте изо-
 13 станжлы-тѣ укрухи, за да си не изгуби нищо. И тѣй отъ петь-тѣ ечымены хлѣба събрахъ и напълнихъ дванадесетъ коша укрухи, които изостанжахъ на тѣзи що
 14 ядохъ. Тогава человѣци-тѣ като видѣхъ чудо-то което стори Иисусъ, казувахъ: Наистинѣ тойзи е пророкъ-тѣ който имаше да дойде на свѣтъ-тѣ. И тѣй като разумѣ Иисусъ че що дойдѣть да го грабињъ за да го направиць царь, отиде
 16 пакъ самъ си той на горж-тѣ. И ^жкогато ся свечери, слѣзохъ ученици-тѣ му
 17 на море-то, И влѣзохъ въ ладії-тѣ та отивахъ отвѣдъ море-то въ Капернаумъ; и веће бѣше ся стъмнило, а Иисусъ не
 18 бѣ дошелъ още при тѣхъ; И море-то ся подигаше, понеже духаше силентъ вѣтръ.
 19 И като бѣхъ гребли до двадесетъ и петь или тридесетъ стадіи, видѣхъ Иисуса че ходи по море-то и наблизава ладії-тѣ,
 20 и убојахъ ся. Но той имъ казува: Азъ съмъ, не бойте ся. Тогази искахъ да го зематъ въ ладії-тѣ, и тутакси ладія-та ся намѣри на землѣ-тѣ на којкто отивахъ.
 22 Но утрињ-тѣ народъ-тѣ който стоеше отвѣдъ море-то, като видѣ че иѣмаше другож ладії тамъ, но токо тая въ којкто влѣзохъ ученици-тѣ му; и че Иисусъ не влѣзе съ ученици-тѣ си въ ладії-тѣ, но ученици-тѣ му сами тиргихъ;
 23 (А другы лади дойдохъ отъ Тиверіада, близу до мѣсто-то дѣто ядохъ хлѣбъ-тѣ, когато Господъ бѣ благословилъ.) И тѣй като видѣ народъ-тѣ че иѣмаша тамо Иисуса, нито ученици-тѣ му, влѣзохъ и тѣ въ ладії-тѣ, та дойдохъ въ
 25 Капернаумъ и тиргихъ Иисуса. И като го намѣрихъ отвѣдъ море-то, рекохъ му:
 26 Равви, кога дойде ты тука? Отговори имъ Иисусъ и рече: Истињ, истинѣ ви казувамъ, тиргите мя, не защото видѣх-

те чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбъ-тѣ и ся насытихте. Работѣте не за хранж която ся развали, ^{но} но за хранж която трае въ животъ вѣчень, којкто Сынъ человѣческий ще ви даде; ^и защото Отецъ, Богъ, на него е положилъ *свой-тѣ* печать. А тѣ му рекохъ: Шо да сторимъ за да работимъ дѣла-та Божі? Отвѣща Иисусъ и рече имъ: ^и Това е дѣло-то Божі, да повѣруватъ въ тогози когото е той проводиль. Тогазь му рекохъ: Че ты какво знаменіе правиши, да видимъ и да повѣруватъ въ тебе? Шо вѣршишъ?
 27 ^и Баци-тѣ ни ядохъ манихъ въ пустынѣ-тѣ, както еписано: ^и Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да ядът. Рече имъ на това Иисусъ: Истињ, истинѣ ви казувамъ: Не ви даде Моисей хлѣбъ-тѣ отъ небе-то; но Отецъ мой дава вамъ истинини-тѣ хлѣбъ отъ небе-то. Защото Божі-тѣ хлѣбъ е тойзи който слѣзува отъ небе-то, и дава животъ на свѣтъ-тѣ. ^и Рекохъ му пакъ тѣ: Господи, дай ни всякога тойзи хлѣбъ.
 28 А Иисусъ имъ рече: ^и Азъ съмъ хлѣбъ-тѣ на животъ-тѣ: ^и който иде при мене, нѣма да отпади; и който вѣрува въ мене, никога нѣма да ожедиње. ^и Но азъ ви рѣкохъ, че вы мя видѣхте и не вѣрувате. ^и Всичко що ми дава Отецъ при мене ще дойде; ^и който иде при мене, нѣма да го испади; Защото слѣзохъ отъ небе-то, ^и не моїж-тѣ воліж да стори, ^и но воліж-тѣ на тогози който мя е проводиль.
 29 А воля-та на Отца, който мя е проводиль е тая, ^и всичко що ми даде, да не изгубиши отъ него, но да го въскрѣсїш въ по-
 30 слѣдній-тѣ день. И това е воля-та на тогози който мя е проводиль: ^и всякой който види Сына и вѣрува въ него, да има животъ вѣчень, и азъ ще го въскрѣсїш въ по-слѣдній-тѣ день.
 31 ^и Тогазь роптаехъ Іудеи-тѣ за него, защото рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тѣ, що е слѣзъ отъ небе-то. И казувахъ: ^и Не е ли тойзи Иисусъ, синъ-тѣ Госифовъ, на когото ный познавамы башж му и майкж му? Какъ прочее казува той: Азъ съмъ отъ небе-то слѣзъ? А Иисусъ отговори и рече имъ: Не роптайте помежду си.
 32 ^и Никой не може да дойде при мене, ако го не привлѣче Отецъ, който мя е проводиль; и азъ ще го въскрѣсїш въ по-слѣдній-тѣ день. Писано ^и въ пророци-тѣ: ^и И всички ще бѫдѫть научени отъ Бога. ^и И ^и всякой който слуша и ся научи
 33 46 отъ Отца, иде при мене. ^и Не че е ви-

^д 4 Цар. 4; 43.^е Вѣт. 49; 10. Втор. 18; 15; 18. Мат. 11; 3. Гл. 1; 21.^ж 4; 19, 25; 7; 40.^ж Мат. 14; 23. Мар. 6; 47.^з Ст. 54. Гл. 4; 14.^и Мар. 3; 17, 17; 5. Мар. 1;^и 11; 9; 7. Лук. 3; 22; 9; 35.^и Гл. 1; 33; 5; 37. 8; 18.^и Аѣлл. 2; 22, 2 Пет. 1; 17.^и 1 Іоан. 3; 23;^и Мат. 12; 38; 16; 1. Мар. 8;^и 11. 1 Кор. 1; 22.^и Аѣх. 16; 15. Числ. 11; 7.^и Несм. 9; 15. 1 Кор. 10; 3.^и Мар. 78; 24, 25.^и Вѣжъ Гл. 4; 15.^и о Ст. 48, 58.^и Гл. 4; 14; 7; 37.^и Р Ст. 26, 64.^и Ст. 45.^и Мат. 24; 24. Гл. 10; 28,^и 29. 2 Тим. 2; 19. 1 Іоан.^и 2; 19.^и У Мат. 26; 39. Гл. 5; 30.^и Гл. 4; 34.^и Гл. 10; 28. 17; 12. 18; 9.^и Ст. 27, 47, 54. Гл. 3; 15; 16; 4; 14.^и Мат. 13; 55. Мар. 6; 3. Лук.^и 4; 22.^и Пѣтъ 1; 4. Ст. 65.^и Иса. 54; 13. Іер. 31; 34.^и Мих. 4; 2. Евр. 8; 10. 10; 16.^и Ст. 37.^и Гл. 1; 18. 5; 37.